

Arrest

**nr. 208 373 van 29 augustus 2018
in de zaak RvV X VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Oriane TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 22 augustus 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. TODTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 augustus 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De verzoekende partij wordt hiervan op dezelfde dag in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1, van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat verzoekende partij dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

De verzoekende partij werd op 28 augustus 2018 vrijgesteld. Dit wordt door de advocaat van verzoekende partij niet betwist.

Deze vrijstelling doet de vraag rijzen of het uiterst dringend karakter van de onderhavige vordering nog steeds aanwezig is.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid.

Ten deze kan worden gesteld dat het uiterst dringend karakter van de vordering niet enkel dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift maar ook nog dient te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij heden niet meer van haar vrijheid is beroofd en niet meer het voorwerp is van enige dwangmaatregel met het oog op een gedwongen uitvoering van de bestreden beslissing. Evenmin is er een gedwongen uitvoering van de bestreden beslissing op heden gepland.

De uiteenzetting van de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting laat niet toe vast te stellen dat *in casu* de gewone schorsingsprocedure onmiskenbaar te laat zou komen om nog enig nuttig effect te sorteren omdat het nadeel zich reeds zou voltrokken hebben of minstens moeilijk herstelbaar zou zijn. Het staat verzoekende partij, waar een vordering tot schorsing wordt verworpen om de loutere reden dat de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, *quod in casu*, vrij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring van dezelfde beslissing in te dienen volgens de gewone procedure (artikel 39/82, § 1, van de Vreemdelingenwet). In het geval dat verzoekende partij zou worden vastgehouden en gerepatriëerd, laat artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet toe dat verzoekende partij de Raad vraagt om voorlopige maatregelen te bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, waarbij gebruik gemaakt wordt van het mechanisme bepaald in artikel 44 van het PR RvV.

De Raad wijst erop dat de vereiste dat artikel 43, § 1, van het PR RvV strikt nageleefd moet worden, niet als een beperking van het recht op daadwerkelijke rechtsbescherming kan worden gezien.

Het bewijs van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering wordt *in casu* niet geleverd. Dienvolgens is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

M. RYCKASEYS